

ANY 3 - NUM. 76

RIPOLL, 11 DE MARÇ DE 1933

Preu: 20 cèntims

La comparseria en doina

Fa quinze dies que ALTAVEU, des d'aquest mateix lloc, acusava d'una manera concreta i viva, al diputat per aquesta circumscripció en Miquel SANTALO I PARVORELL, fent-lo culpable per conveniències de partit o per mires polítiques no gaire honestes, d'una darrera obstrucció al projecte que sobre escoles té presentat al Govern de la República, l'Ajuntament de Ripoll.

El fet ha produït un samaniat d'allò més pintoresc i graciós. Mireu sinó, l'enrenou que s'ha operat dins la comparseria, la qual ha arribat a l'extrem i al paroxisme de retreure els «Embuts» i dir que les eleccions del 12 d'abril de 1931 *no els interessaren*. Precisament aquelles eleccions, que foren el triomf de la democràcia i a les quals devem més que a ningú el canvi de règim.

Val a dir que en part tenen raó, puix que l'Esquerra Republicana de Ripoll, nasqué per generació espontània en un cap tard del primer divendres republicà, a indicacions d'algun *viu* que es donà compte que *això* podia donar més que *allò altre* que acabaven de perdre. I no, precisament, d'una manera civil i noble, sinó més aviat deixant a la lluita tot principi d'ètica política com ho comprova el fet innegable de trobar-se en una mateixa candidatura, i en front de la netament catalanista, un escamot d'homes, que si en l'ordre particular, ens mereixen tots els respectes, en l'aspecte polític aparagueren als ulls del poble que va derrotar-los, com una ofensa a la ciutadania, un atac a la civilitat i una vergonya a les essències democràtiques d'un país, que acabava de patir set anys consecutius els estralls d'una dictadura barroera, a la qual cap dels nostres homes, volgué doblar-hi l'espina.

I el poble que digui qui té raó, si els comparses que s'ofeguen en les contradiccions polítiques més destacades, o bé ALTAVEU, els homes del qual s'han mantingut sempre fidels a un mateix ideari, la qual cosa els

caricatures sonores

en Ventura Guillaumet

Temps era temps que els eixelebrats baliga-balagues, s'exhibien per aquests camins, en un núvol de pols, espantant criatures i matant aviram casolana.

El meu biografiat, tot i la seva catxassa característica, pertany a aquesta generació d'esforçats paladins.

Els endimoniats estris de motor, en les seves mans, aviat es convertien en camps d'experimentació mecànica, provatures que la majoria dels seus amics han comprovat, en els seus famosos raids de gran lentitud, coronats sempre amb una truculent seba o un opipar ressupò.

dóna dret, autoritat i prestigi per a mantenir amb tota fermesa l'acusació formulada 15 dies enrera contra el Sr. Miquel Santaló i Parvorell, qui té a la ma poder punir per les vies de la justícia els calumniadors i als insidiosos.

AJUNYAMENT

SESSIO DEL DIA 10 DE FEBRER

Presidint el Conseller en Cap Sr. Castell i amb assistència dels Consellers Srs. Puig Z., Morera, Padrós, Calsals, Moreno i Coma, es comença la sessió.

Es llegida i aprovada l'acta de la sessió anterior.

Fou acordada l'aprovació i pagament de dos comptes del Sr. Pere Soler, transport de materials i de despulles per a les obres del Pla de Ginebret.

Adquisició d'un àlbum de les Corts Constituents espanyoles que ha estat rebut contra reembors.

Permís per un rètol a Joan Ferran, recader.

Relació dels carnisers amb establiment obert a Ripoll, domicili dels seus establiments i lloc on rau la quadra del bestiar destinat a l'Escorxador.

Té per objecte aquesta relació remarcar especialment la distància i separació de dits establiments i les quadres.

Com a conseqüència, el Consell acordà prevenir al carnisser Sr. Joan Cubí de la necessitat immediata de treure el bestiar de la quadra establerta al carrer d'Olot, n.º 9, per la qual cosa ja havia estat avisat oportunament.

El Comitè Patronat del camp municipal d'esports ha justificat l'inversió de 500 pessetes que li foren lliurades pel mes de novembre de l'any proppassat.

Alta de padró d'Antoni Morales i Millan i els seus familiars, procedents de Barcelona, i de Maria Corominas i Riu, procedent de Masies de Roda.

Aprovació i pagament dels comptes de Josep Vilella, equip i vestuari de l'enterraments, Garatge Ripollès i Garatge Esport, de viatges especials a Sant Joan de les Abadesses pels excursionistes, professorat i alumnes de la Facultat de Filosofia i Lletres, Universitat de Barcelona i dels Instituts Balmes i de Maragall, de la mateixa ciutat.

Passaren a la Comissió d'Hisenda pel seu exàmen i aprovació altres comptes d'Alfons Vila, Andreu i Planes i Torrent i Minguell.

Passa a informe de l'Arquitecte un compte d'obres fetes pel Sr. Joan Folcrà, sota la direcció de l'Arquitecte municipal a una de les escoles de pàrvuls.

Fou acordat el pagament d'un compte de Miquel Casaponsa d'específics procedents de Barcelona i transport per una malalta pobríssima de la localitat i el lloguer del local destinat a les escoles unitàries de noies a la plaça del 27 de maig.

(Acaba al final de la pàgina 7).

El temps s'escola, i avui dia, amb la seva testa, teixida de fils de plata, hàbilment dissimulats mercès les virtuts químiques del seu famós tenyidor de cabell «Kalmuka», ha abandonat totalment les inquietuds atzaroses de comissionista de via estreta.

Avui rera un taulell de la plaça dels Llopions, despatxa a la clientela pastes per a sopa i sabó de rentar roba, esmerçant les hores de calma que la venda li brinda, en el comandament de les forces polítiques de la vila adherides a la Lliga Catalana.

KODAK

GRIP PULMONIES TOS

es combaten
sempre amb el

XAROP PUIG

El vertader «XAROP PUIG» únicament es ven en flascons convenientment precintats.

EL CENTENARI DE LA NOSTRA RENAIXENÇA

II

MANIFESTACIONS LITERARIES

Ja diguérem que cronològicament la Renaixença Catalana comença a l'any 1833 amb la publicació de l'«Oda a la Pàtria», de Bonaventura C. Aribau. En realitat l'evolució de la nostra consciència col·lectiva havia començat ja molt abans amb motiu d'entrar la gent del camp i la muntanya a la vida pública de Catalunya. Aleshores la nostra pagesia, que conservava encara intacte tot el tresor espiritual de la nissaga, com la llengua i les costums, al contacte amb els catalans de les viles i ciutats va fer reaccionar l'esperit provincià que s'havia ensenyorit de les grans aglomeracions urbanes i provocà el fenomen de la nostra Renaixença. Però, calia trobar-hi un punt de partida, una justificació cronològica i històrica d'aquest moviment i això ens ho dona d'una manera inequívoca l'aparició de l'esmentada poesia de l'Aribau.

El desvetllament de l'ànima catalana va iniciar-se amb manifestacions purament literàries, romàntiques i sentimentals. Els primers catalanistes foren els poetes, els catalans que tenien cor i estimaven la nostra terra. Els enamorats de la nostra llengua, que ploraven humiliada i malmesa i cercaven amorosament per valls i muntanyes. Els consultadors d'arxius i confegidors de pergamins, que enyoraven aquella Catalunya, lliure, rica i plena de la nostra història. Els copiadors de cançons, els registradors de pedres velles, els admiradors de catedrals i monestirs, buscadors de l'or pur de la tradició catalana.

La publicació, però, de la poesia de l'Aribau assenyala un moment culminant de la Renaixença. En mig de la producció literària de l'època, mediocre i provinciana, escrita en castellà, la poesia de l'Aribau constitueix el primer clam romàntic articulat en català d'amor a la terra catalana. Es una superba evocació enyorívola de la pròpia terra, un plany d'enyorança del mateix autor allunyat de la pàtria i a l'ensems una professió de fe pairal i del propi idioma. L'oda de l'Aribau és especialment significativa perquè ja en ella hi ha l'afirmació perfecta, encara que vaga i imprecisa, del concepte de pàtria catalana. En aquesta poesia s'hi troba el gèrmen d'aquella figura arquetípica del català enyorat entre les odes que anys després havia d'immortalitzar la ploma genial d'En Verdaguer. L'«Oda a la Pàtria» de l'Aribau, adquirí una gran popularitat i tot seguit prengué la significació d'un símbol idealista pel sentiment d'amor a Catalunya.

Després de l'Aribau, en Rubió i Ors, amb més consciència de la seva responsabilitat i de la transcendència del moviment, continuà la tasca d'anar redimint la nostra llengua de l'oblit en què es trobava i quan més tard, a l'any 1859 es restabliren els antics Jocs Florals de Catalunya, amb la meritíssima tasca d'en Milà i Fontanals i Marian Aguiló, la nostra Renaixença literària havia pres una gran volada, i havia d'arribar a la seva època daurada en temps dels nostres grans poetes nacionals, Verdaguer, Guimerà i Maragall. Es digne d'especial esment també, per la notable aportació que representa pel nostre ressorgiment literari, el gloriós «Esbart de Vich», amb els il·lustres patricis que en poc temps ens han deixat, el Canonge Collell i el Dr. Martí Genís.

No pot ésser objecte d'aquests articles, de caire més aviat polític, l'estudi de la producció literària de la nostra Renaixença. Solament direm que en general els seus poetes i literats es dedicaren amb preferència a recordar i cantar les passades grandeses de Catalunya, les proeses dels nostres herois, la saviesa de les nostres lleis, la bellesa de la nostra llengua, les nostres costums, les nostres institucions democràtiques, tot el que és essencial i característic de la nostra terra. Per altra banda es planyien del càstic que semblava imposat damunt dels nostres comtes-

J. VIVES FIGUEROLA

Autos

Transport

**Preus
econòmics**

**SERVEI DIARI
A BARCELONA
amb auto-camiópas-
sant per
Torelló i Manlleu**

Per encàrrecs:

RIPOLL - P. Llopions, 3
Telèfon 72

BARCELONA
El Ràpid, C. Rec, 11
Telèfon 11.366

La Pallaresa Passeig de
St. Joan, 16. Telèf. 50.605

reis i fuetejaven la política absorbent i nefasta de Castella que havia reduït Catalunya a la categoria de província.

S'erraria, però, qui cregués que totes aquelles manifestacions literàries del començament de la Renaixença, eren un fi en si mateixes. En realitat més que un fi eren un mitjà, un instrument d'expressió del sentiment col·lectiu de llibertat que ja aleshores sentien alguns catalans. En el fons de tot aquell lirisme i romanticisme dels Jocs Florals hi batega sempre un desig de liberació del poble de Catalunya. Conscients o inconscients, tant els precursors, com els restauradors dels Jocs Florals, tots han treballat per la llibertat de Catalunya. I és que en realitat no hi hagué una Renaixença literària i després una Renaixença política, sinó que solament hi hagué una sola Renaixença, la de Catalunya, la Renaixença integral de la Pàtria.

El que passà, fou, que els primers catalanistes eren simplement uns romàntics i sentimentals. No foren homes d'acció, no foren polítics, no hi creien en l'eficàcia de la política. Per això es limitaren a la tasca platònica de infiltrar en les seves produccions literàries tots els sentiments patriòtics d'amor a Catalunya. La generació dels homes d'acció, dels polítics, havia de venir més tard, quan s'hagués acabat el procés d'elaboració de la doctrina catalanista i aquesta hagués pres forma concreta i sòlida.

R. ALMEDA I CALLIS,

LLUIS DE TRAVY ADVOCAT

Exercici en els partits de
Puigcerdà i Seo d'Urgell

Despatx: Llibertat, 52 PUIGCERDA

***Pel tractament extern de
les malalties del pit***

USEU

POMADA PUIG

INSUBSTITUIBLE EN LA MAINADA

NOTES HISTORIQVES DE VIC

Un litigi amb Ripoll

A darreries de l'any 1352, hi hagué a la vila de Ripoll unes qüestions molt enceses entre diversos vilatans, les quals degeneraren en varis excessos i crims punibles que interessaren la justícia abacial. No podem comprovar documentalment en què consistiren aquests fets ni els motius que els procuraren. De fet resulta que una partida de ripollesos, els qui més s'havien significat i transgredit la llei, fugiren de la justícia, abandonaren la vila i es refugiaren a Vic on es feren ciutadans. Ens consten llurs noms: Berenguer de Merlés, Pere Dalmau, fill del difunt Ponç Dalmau, Pere de Redonella, Bernat de Dachs. Ponç Ferrer, Guillem d'Angelats, Francesc de Puig, Pons de Borredà, Ramon de Bruch, Francesc Eimerich, Pere Simon Viader, Francesc de Borredà, Ramon de Sorriba, Bernat de Puig, Pere Company i Berenguer Gralyera.

La justícia, que no podia pas quedar impuna, es limità a confiscar els béns que tots ells posseïen en la vila de Ripoll, amb l'ocupació de les seves cases. Ells protestaren davant els poders civils de la ciutat a fi que, com a ciutadans, fossin defensats d'aquella expoliació. Devien estar ben relacionats, puix obtingueren que el veguer reial Guillem de Malla junt amb Guillem de Villatorrella regent de la batllia de la partida de Montcada, i encara amb l'assentiment dels consellers d'ambdues partides, redactessin junts una protesta a l'abat de Ripoll Jaume de Vivers, opo-sant-se a la confiscació virificada i sortint en defensa dels damnificats per ésser veritaders ciutadans de Vic. La protesta fou presentada a Ripoll, el dia 20 de febrer de 1353, pels síndics de

Vic. Pere Franc, conseller, Francesc Bover i Benart de Valls.

Dos dies després respongué l'abat que aquell escamot de vilatans havia contravingut obertament la justícia i que mereixien un càstig i que per evitar-lo havien fugit de Ripoll i s'havien fet ciutadans de Vic, cosa que encara no eren mentre delinquiren, i per això pertanyien a l'acció jurisdiccional de la seva justícia i en esguard d'això ell havia obrat rectament en procedir a la confiscació de llurs béns. (A. M. Privilegis Llib. 20, núm 342).

L'endemà l'abat envià a Vic el clergue Pere Clota, com a procurador seu, a intimar la seva resposta als poders civils de la ciutat, a fi que el deixessin lliure en l'exercici de la seva jurisdicció. A Vic l'afer s'havia pres amb coratge, i per segona vegada li fou respost, que la ciutat amparava i defensava a aquells seus ciutadans, sostenint que eren gent pacífica. Es procurava desviar la qüestió, acusant a l'abat d'haver confiscat els béns, no com a mesura de justícia en punició de fets reprovables, sinó precisament per què havien transferit llurs domicilis a la ciutat de Vic (A. M. Privilegis Llib. 23, núm. 376).

D'aquí s'originà un plet interminable entre la ciutat i l'abat de Ripoll per qüestions de jurisdicció, mentre les passions s'enverinaren més cada dia. El fet és que les coses anaren pel mal camí i un cert diumenge després de Pasqua, la gent de Vic s'alçaren en armes en tò violent i agressiu i amb gran tumulte es presentaren a la casa i església de Palau que perteneixia al monestir de

Ripoll, situat a vora Manlleu. Sense causa ni motiu prengueren fortes represàlies, tallaren arbres i plantes, malmeteren la propietat i incendiaren la casa i capella fent desaparèixer les collites, vestits, mobiliari, documents i una seixantena de llibres de la biblioteca, invadint les coses sagrades i fent que els jueus s'aprofitessin de l'expoliació. El Rei Pere III, indignat, ordenà des de València, a 2 de juliol següent, que els culpables fossin severament castigats. (Rubió i Lluch: *Documents* vol. II doc. CVI).

L'abat de Ripoll, pel seu compte, en veure que no es feia la justícia deguda, puix entre els factors es comptaven els mateixos oficials reials, s'apel·là directament al tribunal de l'arquebisbe de Tarragona, originant un litigi interminable al qual la ciutat s'oposà amb tot l'esforç durant els darrers mesos de l'any. (A. M. Privilegis Llib. 13, núm. 260).

Entrada la qüestió pels viaranys dels tribunals mantinguda la posició de cada bàndol en el seu punt de mira, sense veure's una solució de concòrdia, malgrat la sentència que pogué favorir l'abat ripollès, el rei Pere III més fàcil a congregar-se amb el poble a qui sovint havia d'acudir en demanda de diner, es decantà a favor de la ciutat, expedint, a 7 de febrer de 1354, un privilegi en què l'absolia de tots els crims i penes en què havia incorregut amb motiu d'aquells disturbis, violacions i incendis. (A. M. Privilegis Llib. 8 núm. 155).

E. JUNYENT.

(De «Gazeta de Vich»).

DEL JOC

Mentre Claudi Ametlla era governador, ens queixàrem de l'escàndol del joc i s'hi posà cura. Això ens dóna dret a cridar altra vegada amb més pit que mai. Cal acabar amb aquesta immoralitat que fa plorar les famílies i esgota les energies dels individus lliurats a aquest divertiment (?).

La policia de Ripoll sembla que dormí i a fe que si així és, estem disposats a mourer el soroll necessari per tal de desvetllar-los.

No s'hi val a fer el «pagès» en una qüestió que és del domini públic, doncs hi ha algun que altre mal pensat que comença a creure amb certes «conllevàncies» d'ordre econòmic.

Per la dignitat del «cuerpo» cal disposar-se a treballar i fer feina.

— **Important acte cultural.**

Per a divendres de la setmana entrant, està anunciada per a celebrar al Saló

teatre de l'Acadèmia Catòlica i organitzada pel Grup local «Tallaferro» de la F. J. C., una conferència que pel seu caire essencialment cultural, pot donar-se per descomptat que mereixarà un especial interès dels ripollesos aimants de les coses relacionades amb el progrés d'un poble.

Aquesta serà la que donarà, ajudant Déu, el nostre intel·ligent amic i doctor Sr. Heinrich Hegener, professor del Curs d'alemany que actualment es dona en la nostra vila, sobre el suggestiu tema d'«El moviment cultural i esportiu de les joventuts alemanyes», la qual anirà acompanyada d'un gran nombre de projeccions, expressament cedides pel Centre d'Estudis Alemanys i d'intercanvi de Barcelona.

Donada l'erudició del jove conferenciant, bon coneixedor de les coses del seu país, i que per aquesta conferència han estat, segons tenim entès, especialment invitades les principals entitats de jovent de la nostra vila, l'esmentat acte promet tenir un èxit molt ressonant.

Dr. J. Bayés i Vayreda

Malalties del NAS, GOLA, i OIDES

Consulta tots els diumenges de tres a dos quarts de sis de la tarda.

Plaça de la República, 1, 2.^{on}, 1.ª RIPOLL

— **Futbol.** Diumenge prop passat a la tarda, va jugar-se a Taradell, un altre partit de futbol del Torneig Comarcal per a la Copa Generalitat, entre el «F. C. Genisenc» i el «J. E. Ripollesa», que finalitzà amb un resultat insospitat de tres gols a quatre a favor dels jugadors de Taradell, els quals passaren tots quatre gols durant la segona part, donat que la primera s'acabà amb l'avenç de tres gols a favor de l'equip ripollès, cosa que feia preveure, com era natural, la victòria d'aquests darrers.

A la mateixa hora es jugava al Camp Municipal d'Esports d'ací, un partit, d'escàs interès esportiu, entre el «F. C. Ribes» i la «Penya Plus Ultra», que acabà amb l'empat d'un gol.

Per a demà hi ha anunciat un interessantíssim encontre del Campionat Comarcal, que tindrà lloc a Torelló, entre el primer equip d'aquella localitat i el «J. E. Ripollesa».

— **Conferència.**

Dimarts d'aquesta setmana, a les 10 del vespre, va donar-se al Saló-teatre de l'Acadèmia

Catòlica, una interessant conferència a càrrec de l'orador d'Acció Popular Sr. J. M. Torres, advocat, qui desenrotllà el tema «El Comunisme».

Començà fent un estudi de les tres orientacions europees, que actualment planen sobre la terra en matèria social, les quals són per una banda el corrent liberal vingut de les nacions anglo-saxones i condensada en la tasca de la Societat de les Nacions, per l'altra les ensenyances posades de relleu en les grans Encíclics papals per les quals el conferenciant demostrà totes les preferències, i per últim el sistema comunista en les seves diferents matisacions, que el Sr. Josep M.ª Torres buscà l'origen entre alguns filòsops i pobles de l'antiguitat. Afirmà que el Manifest Comunista de Marx, no era altra cosa que una mena de filosofia de la història.

Seguidament passà a descriure la implantació del comunisme a Rússia, on els diversos dictadors que l'han acabat n'han fet una gran tirania contra els obrers de l'estat soviètic que l'orador estudià detingudament sota els principals aspectes i mètodes emprats per a la consecució de llurs finalitats, en bona part fracassades, que mouen als dirigents de la U. R. E. S., sobre les maniobres dels quals digué que hom havia d'estar molt ben previngut, tota vegada que el seu interès és d'implantar-lo arreu del món i a Espanya d'una manera preferent i amb torn de prioritat.

Al final del seu interessant parlament, el jove conferenciant rebé una merescuda ovació de la distingida concurrència que l'escoltà.

Joaquim Arumí Fargas

OCULISTA

de l'Hospital Clínic de Barcelona

Consulta tots els diumenges de tres a dos quarts de sis de la tarda.

Plaça de la República, 1, 2.^{on}, 1.ª RIPOLL

— **Regraciament.** El culte i digníssim arxiver de l'Arxiu-Museu de Sant Pere, Sr. Tomàs Raguer, ha rebut fa pocs dies, un merescut ofici de gràcies, on els Directors dels Instituts de Maragall i de Balmes de Barcelona, fan constar llur més profund agraïment per les atencions de què

foren objecte professors i alumnes dels referits Instituts, vinguts dimarts de la setmana passada, tal com teniem consignat en el número anterior, en la secció local.

No hi ha grip...

prenguent a temps una forta dosis del deliciós

RICI NARANJIL

Refuseu imitacions, i no admeteu qualsevol rici que us donguin a les Farmàcies, sinó exigiu sempre que sigui l'autèntic RICI NARANJIL.

De venda en Farmàcies i Centres d'Específics

— **Revista mensual.** Per el dia 15 d'aquest mes, està anunciada l'aparició en aquesta vila, d'una nova revista de caràcter cultural, portant-veu mensual del benemèrit «Orfeó de Ripoll», que portarà per nom *Confluent* i a la qual col·laboraran valuosos elements del nostre camp literari.

— **Rectificació.** En el nostre número de la setmana passada vàrem inserir una notícia relacionada amb la pèrdua del saxofon d'En Rafel Pérez, de l'Orquestrina Serratins, ocorreguda a Vic, el dimarts de Carnestoltes.

Avui, més ben informats, sabem positivament que dita pèrdua no ocorregué durant el descans del concert del dimarts, sinó que es produí a les dues de la matinada i una vegada la susdita Orquestrina havia complert tot el seu comès amb la societat que els va contractar.

Ademés la sustracció no va ésser a la Societat sinó que a l'hora en que passà la sustracció, ja tenien les portes barrades completament.

— **Intercanvi.** Des d'aquest moment que deixem establert el canvi amb el portantveu quinzenal de Unió Democràtica de Catalunya, a la salutació del qual corresponem cordialment fent vots per a la consecució íntegra dels ideals nacionalistes que el novell partit catalanista propugna.

(Ve de la pàgina 2).

Fou portat a la taula l'expedient de reclamacions del repartiment de la contribució especial establerta per la reforma urbana de l'obertura i allargament del carrer de les Vinyes fins a la Carretera de Ribes.

Cadascuna de les reclamacions vé informada per l'Arquitecte municipal.

El Consell acordà que aquest afer quedés damunt la taula fins a la sessió vinent, per tal que els senyors Consellers tots, puguin fer-se càrrec d'aquesta qüestió i resoldre conscientment en cadascuna de les susdites reclamacions.

A-precs del senyor Moreno Serra, el Consell acordà contribuir amb 20 pessetes a una excursió a Sant Joan de les Abadesses, projectada pel Mestre nacional Sr. Vinyes.

Tip. Ripollesa, Daniel Maideu. Telf. 89.— Ripoll.

COMTAL
CINEMA

AVUI I DEMÀ

UNA CANCION
UN BESO
UNA MUJER

Un idil·li d'amor, seductor i simpàtic, embolcallat entre delicioses i agradables melodies, en el qual hi sobressurt la simfonia personal de GUSTAV FROELICH i l'extraordinària bellesa de MARTA EGGERTH

Stan Laurel i Oliver Hardy en

LOS CALAVERAS

DIALOGADA EN ESPANYOL

Les sessions començaran amb aquesta pel·lícula i acabaran amb una interessantíssima

VARIETAT SONORA

projectant-se també el **NOTICIARI FOX**

CASINO DE RIPOLL

:: EMPRESA IMPORTACIONS CINEMATOGRAFQUES ::

Esdeveniment cinematogràfic per demà tarda i nit
2 GRANS PRODUCCIONS SONORES 2

La deliciosa opereta frívola

S. M. EL AMOR

Música agradable, presentació formosa d'impecable elegància i bon gust. Creació magistral dels famosos estels

KATE DE NAGY i FRANZ LEDERER

El super-film marca Metro Goldwyn Mayer

EL PROFUGO

Creació insuperable de WARNER BAXTER, J. FARRELL MC. DONALD i LUPE VELEZ

Completarà aquest programa la còmica sonora **ENFOCADO** i presentació del reportatge explicat en espanyol **Eclair Journal**

JOIES CATALANES

que són el llegítim orgull de la producció de la nostra terra a qualsevol lloc on són presentades

1 pta.

AFINEN EL CUTIS

3 ptes.

El finíssim sabó BLANCAFLOR és una meravella. Es pot dir que és la pedra de la fama sobre la qual s'ha construït el demés. La CUTIFINA és una crema que aventatja en qualitat i en preu al millor producte estranger

Dues veritables troballes en l'afeitat; suau, confortable i cutis fi.
Dues varietats: Crema sabonosa (2 ptes. tub) i Barreta (a 1 pesseta)

ALTRES PRODUCTES

	PTES.
Fixalin - Fixa el cabell	3'
Depilatori ODALISCA	3'75
Esmalt per a les ungles	2'25
Llapiç per als llavis	1'
Compactes - coloret	1'40
Ri-Me-Li-Na (pestanyes)	4'
Brillantina finíssima	2'
Polvors El Doctor (boratats)	0'50
Bronzemar (pell morena)	6'
NO-O-LOR (evita suor)	3'

BLANCAFLOR és una marca, el prestigi de la qual creix cada dia d'una manera sòlida, degut a l'estima dels mateixos consumidors, que aviat es transformen en amics.

BLANCAFLOR és aquell nom esdevingut familiar i de grata memòria que inspira una íntima confiança puix que cada especialitat és feta amb tant d'escrúpol i en vistes a consolidar la reputació--que ja tothom reconeix i que la casa agraeix.

Demani la marca BLANCAFLOR sempre que compri perfumeria